

ثامازه جهسته ييه كان له شيعرى ناليدا

م.ى تافگه عمر حمه صالح

زانكوى راپهرين /كۆليژى پهروه دهى بنه پهرت

المخلص:

يستطيع الانسان نقل مجموعه كبيرة من المعلومات عن طريق التواصل غير اللسانى، ويتم ذلك عن طريق الاشارات: أى عن طريق لغة الجسد و تغير نغمات الكلمات و الأصوات ذات المعانى مثل (الضحك و البكاء....) و ان لغة الجسد جزء من علم اللغة النفسى كما ان بعض هذه التعبيرات من وراءها قصد وان بعضها الآخر من دون قصد. ومن الملاحظ أن التعبير عن طريق لغة الجسد أصدق من استعمال اللغة المنطوقة. ولغة الجسد دور فعال في لغة الكتابة و خصوصا في لغة الشعر، وفي القصائد الغزلية نرى ذلك بشكل ملحوظ حيث استخدمه الشعراء لغرض تزيين أشعارهم ووسيلة لجذب القارىء. وقد لجأ نالى الى استخدام لغة الجسد و برع فيه، لذلك حاولت في هذا البحث عرض الاشارات المستخدمة لدى الشاعر و المعانى الموجودة وراءها حيث ان عنوان البحث هو (الاشارات الجسدية في أشعار نالى) و حاولنا خلالها اظهار لغة الجسد. ومن الجدير بالذكر ان المنهج المتبع في البحث هو (وصفى تحليلى) و طبق على نماذج للشاعر و من ثم تم تحليلها. ولأجل تكملة فكرة البحث قسمنا البحث الى مبحثين، في المبحث الاول تم عرض عملية التوصيل و عناصرها، و انواع الايصال و اللغة الشعرية و دور لغة الجسد في الشعر، و في المحور الثانى تحدثت عن الاشعارات الجسدية لدى نالى و في البداية أشارت متعددة، ثم الانتقال الى التى وضحت معانيها عن طريق (الضحك، و الابتسامة، و البكاء....) و اخيرا فقد تم عرض النتائج و المصادر و المرجع.

پيشه كى: رۆلى زمانى جهسته كه متر نيبه له زمانى ناخاوتن، بۆيه گرنگى تايبه تى ههيه و ئەم لايه نه له شيعرى شاعيران پهنكى داوته وه به تايبه تى له شيعره غه زه ليه كانياندا زۆر به جوانى زانايى و لهاتوويى خويان ده رخستوو. ناليش يه كيكه له و شاعيرانه ي به سه ركه وتوو انه له م بواره چه ندين شيعر و هؤنراوه ي ههيه، كه به شيوه يه كى سه ركه وتوو انه ئەسپى خۆى تاوداوه. ناوئيشانى توئيزنه وه كه: برتبييه له (ثامازه جهسته ييه كان له شيعره كانى ناليدا) و هه و لداوه زمانى جهسته له شيعره كانى ناليدا به رجه سته بكرت.

رئبازه ي ليكۆئينه وه كه (وه سفى شيكاربيه) و نموونه كانيش له شيعره كانى شاعير وه رگراون و شيكر دنه وه يان بۆ ئەنجام دراوه.

توئيزنه وه كه له دووبه ش پيئك ديت: له به شى يه كه م كرده ي گه يانندن و په گه زه كانى كرده ي گه يانندن، و جۆره كانى په يوه نديكردن و پاشان زمانى شيعرى ئەنجا زمانى جهسته له شيعردا خراوته روو، له به شى دووهميش: باس له ثامازه جهسته ييه كان لاي نالى كراوه، سه ره تا ئەوانه ي يه ك ثامازه به يه ك ئەندام ده كه ن پاشان ئەو ديرانه ي زياترله ئەندام يئك به كارد پيئت ئينجا ئەوانه ي به هۆى دهنگه كانى وه كو (پيئكه نين و خنده و گريان..) و اتا كانيان روونكراته وه. له كۆتايش ئەنجامه كان و ليستى سه رچاوه خراوته روو.

كردهى گه يانندن له زماندا :-

زاراوهى په يوه ندى كړدن (Communication) ده گه پته وه بۇ وشه ي (communes) لاتيخى، كه به واتا ي (هاوبه ش) يا (گشتى) د پت به م شيو هيه پيوه ندى كړدن پرؤسه ي هاوبه شى كړدن ياتي گه يشتن له باره ي شتى ياببرؤكه و هه ست و ناراسته و پرفتار ي يا كړدرا ي ده گرتته وه. (حسن مكاوى: ٢٠٠٥: ٢١) سيستمى گه يانندن له زمانى مرؤفا كړده يه كى نالؤزه و پيوستى به چنه د پازه يه ك ده بيت، بۇ نه وه ي تي گه يشتن بيته نه نجام. (عبدالواحد مشير: ٢٠٠٥: ٥٣)

وشه ي (هاوبه ش) هه موو نه م بيرو هه ست و زانيارى و شاره زايانه ده گرتته وه، كه قسه كهر و گوڼگر له سه رى رنككه وتوون. زمانى هاوبه ش (گوته يى و ناگوته يى) زانيارى و شاره زايى له كه لتورى هاوبه ش خا ي سه ره كى پيوه ندى كړدى سه ركه وتوه و بنه ما ي تي گه يشتنه.

له لايه كى تر يشه وه پرؤسه ي به پهمز كړدن، واته نيزهر له پرؤسه ي گه يانندندا پشت به پهمز ده به ستيت بۇ گوزار شت كړدن له واتا، له هه مان كاتدا وهرگر پهمزه كانى په يامه كه بۇ ناشكرا كړدى واتا كانيان شيبان ده كاته وه. نه م پهمزانه ش به رامبه ر شتيك يان و اتايه ك دانراون، بچ نه وه ي هچ په يوه ندى هه بيت له نيوان پهمزه كه و نه و شته ي بؤى دانراوه. نه و رهمزانه ش هه ندى كيان گوته يين وه كو وشه چاپكراوه كان، هه ندى كيتري شيان له ري گاي نمايشه وهن، وه كو نمازه و جووله ي ده ست و دم و چاو... هتد.

(په يوه ندى كړدن به ر له هه ر شتى پرؤسه يه كى ده روونى و كؤمه لايه تى تاي به ت به مرؤفه، وه ك زانستيش ليكؤل ينه وه يه له گؤرينه وه ي واتا له نيوان تا كه كانى كؤمه ل له ري گه ي ده سته يه كى هاوبه ش له پهمز). (عصام الموسى: ٢٠٠٣: ١٣) به هؤى بوونى سيستمى پيوه ندى كړدن كه بري تيبه له زمان. زمان له پيوه ندى كړدن زمانى گوته يى و ناگوته يى ده گرتته وه به م پييه هه ر ده نك و نمازه و جو له يه ك يا هه ر شتيك، كه هه لگري واتا بيت به ناميزى پيوه ندى كړدن داده نريت.

په گه زه كانى پيوه ندى كړدن له پيوه ندى كه سى دا:-

١- قسه كهر (نيزهر) (Speaker)

هه لگري واتا و مبه به سته شاراوه كانى په يامه. (نه و كه سه يه، كه هه لده ستيت به ناراسته كړدى په يام بۇ كه سيك يان چنه د كه سيك). (شيلان عوسمان: ٢٠٠٨: ٣٣) قسه كهر بؤنه وه ي مبه به ست پيكن پيوسته په چاوى كه سايه تى گوڼگر له رووى ته مهن، په گه زو پيگه ي كؤمه لايه تى بكات، هه روه ها په چاوى كات و بارودؤخى قسه كړدن بكات.

قسه كهر په گه زه هه ر سه ره كييه كانى پيوه ندى كړدنه و پيگه ي بالاي هه يه، چونكه ده توانى كاريگه رى كارا دروست بكات. هه روه ها قسه كهر به هؤى توانستى زمانى خؤى هه ر دوو جوړى پيوه ندى كړدن: گوته يى و ناگوته يى به كارده هينيت بؤناراسته كړدى په يام.

٢- وەرگر (Receiver)

وەرگر ئەو کەسە یە کە وروژنەنەرکە وەر دەگرێت، لە پێگای (چاو) و (گوێ) و لە مێشکدا شیبیان دەکاتەو، جا ئەگەر پەیامە کە راستەوخۆ و ناسان بوو، ئەوا خێرا تێ دەگات، ئەگەر ناراستەوخۆش بوو، ئەوا ئەرکی مێشک قورستر دەبێت پێویستی بە تێگەشتنی قوول دەبێت کە زۆرگراوە و لەوانەشە ئەستەم بێت. (روی.سی.هیجمان: ١٩٨٩: ١٧٢). وەرگر ئەو کەسە یە پەیامە کە وەر دەگرێت، لەوانە یە ئەو وەرگرە تاکە کە سێک یان کۆمەڵێک یان جەماوەرێک بێت وەرگرتنە کەش بە هۆی بیستن یان بینینەو دەبێت. (نازاد رەمەزان: ٢٠٠٥: ٥٢).

٣- پەیام: message

نامەی (نێرەر) ه بۆ وەرگر کە هەلگری و اتاو مەبەستێکە. (عبدالواحد مشیر: ٢٠٠٥) واتە زانیاری و بیرو هەستە، کە قسە کەر هەڵدەستی بە گواستنەوەی بۆ گوێگر لەرێگە ی هێما، کە دەشێ دەنگی بێت وەک قسە، یا وینە یی بێت وەک نوسین یا جوله و ناماز و رەنگ یا تیکە ئی هەموو ئەم پێکەتانه بێت (صالح ابو اصبح: ١٩٩٩: ١٢) گوێگر و بارودۆخی قسە کەر کاریگەری هە یە لەسەر ئەو پەیامە ی دەری دەبرێت، هەمیشە هەڵدەدرێت پەیام لە ناستی گوێگر و قسە کەر دابێت بۆ ئەو ی کار دانەو و رویدات.

پەیام زانیاری زۆر لە بارە ی قسە کەر روون دەکاتەو بە جۆرێک لەرێگە ی پەیامەو دەتوانرێت خۆشەویستی و رق و کینه و بیرو و مەبەست و شوین و پێگە و تەمەن و رەگەزی قسە کەر تارا دە یەکی باش بزانی، هەر و هە دەشێت تاکە پەیامێک هەلگری چەند مەبەستێک بێت، کە لە ویست و مەبەستی قسە کەر و هەر چاوە دەگرێ بە نەبوونی پەیام یا نەگوێزانەو ی پەیام لە نیوان قسە کەر و گوێگر هیچ پێوەندیەک ئەتەجم نە دراو چونکە بە نەبوونی پەیام کار دانەو و ش نایێت. (شیلان عوسمان: ٢٠٠٨: ٣٦)

٤- کۆد: Code

ئەو فاکتەرە رەمزیه یە، کە وەک هەلگری گوێزەر و هە ی و اتاو زانیاریە کان کار دەکات. کۆد رەگەزێکی گرنگی پڕۆسە ی پێوەندی کردنە، ئەم کۆدەش بە هەموو شێوە کانیەو لە ناوچە یە ک بۆ ناوچە یەکی دی لە ولاتێک بۆ ولاتێکی دی و لە کەسێکەو بۆ کەسێکی تر لە ناستی پڕۆشینی و هۆشیاری فکری کۆدە کە دەگۆرێت. کۆدی هاو بەش لە نیوان تاکە کان دەبێتە هۆی دروستکردن و گواستنەوەی کاریگەریە کان لە بەر ئەو ی هەلگری بە ها مڕۆ ییە کانە.

٥- ژاوەژاو: noise

ژاوەژاو، بریتی یە لە هەر پێکدا چوونێک، کە بێتە بەر بەست یا کاریگەری خراپی هە بێت لەسەر پڕۆسە ی پێوەندی کردن. (صالح ابو اصبح: ١٩٩٩: ٢٩) (یا هەر شتی کە روونکردنەو ی پەیام کەم کاتەو) کە واتە هەر بەستێک، کە کار لە تەو دەری پێوەندی کردن بکات یا بێتە بەر بەست لە گەشتی پەیام و کار دانەو ی پەیام بە شێوە یەکی دروست بە ژاوەژاو ناو دەبرێت.

٦- کەنأل:

کەنأل هۆی گە یاندنە لە نیوان (نێرەر و وەرگر) دا. سیستەمی گە یاندن کاتی ک سەرکەوتوو دەبێت ئەگەر وەرگر لە مەبەستی (نێرەر) بگات و (نێرەر) شارەزایی کە لتوری یە ک بن و پەیامە کە یان پراستەوخۆ و مەبەست دارب و تەم و مژاوی نە بێت. (هەموو

باوهدش به یه کتردادان...) یاخود له ږنگه ی چهنده هۆکارنکی ترهوه په یوه ندى ده که یین وه کو جوړ و موده ی جل و بهرگ و سه یاره و...هتد.

1 - په یوه ندى كړدى گوته یی (هیمای زمانیه كان):

نهم جوړه یان له ږنگه ی به کارهینانی زمانه وه روو ده دات، واته بؤ گواستنه وه ی په یام پټوېستمان به دهرېرپنه زمانیه كان ده بټت، كه به شپوه ی دنگ یاخود نوسینه وه ده گوازیته وه بؤ وهرگر، نهم ویش له گه ل فهره نگی میښکی به راوردی ده كات تاكو له مه به ست و په یامه كه بگات. نهم پرؤسه یه ش پرؤسه یه كی نالؤزه. نهم جوړه په یوه ندى كړدنه پشټ ده به ستیت به یاساكانی زمان بؤ دهرېرپنه كان و تاك له ژبانى رږزانه ی به زؤرى پشټ به م جوړه په یوه ندى كړدنه ده به ستیت، به لام له هه مان كاتدا هه ندى چار بؤ روونكردنه وه ی واتاكه ی پشټ به په یوه ندى نا گوته یی ده به ستیت.

نهم په یوه ندى كړدنه كه له ږنگای دهنكه كانه وه نه نجام دهرټت، كه واته له ږنگه ی وشه ی گوډراوه و بریتیه له كؤمه لټك رهمز، كه دهرېرپه هه لټوېستكېن له په یوه ندى كړدندا. مهرجى بوونى نړه و وهرگر پټوېسته، واته په یامه دهنگيه كه له دهمى نړه وه بؤ گوډى گوډگر ده گوازیته وه بؤ نهم وه ی په یوه ندى كړدنه كه به شپوه یه كى راست نه نجام بدرټ و كړدارى وهرگرتن و تېگه پشټنه كه رووبدات. په یوه ندى كړدى دهنكى به په كټك له تايبه تمه ندى به نایابه كانى مرؤف داده نرتت، كه ده كړئ وشه كان به كؤمه لټك واتا بارېكه یین. نهمه ش به توانیه كى مرؤفى داده نرتت له بواری په یوه ندى كړدندا وشه كانیش یارمه تى مرؤف دده ن بؤ نهم وه ی به وردى و به روونى گوزارشت له بیره نالؤزه كانیان بكن، ههروه ها یارمه تى گواستنه وه ی بىر و بؤچوون و هه ست و سؤز دده ن.(شنه ابوبكر، ٢٠٠١، ١٩)

٢/ په یوه ندى ناگوته یی (هیمای نازمانى):

بریتیه له گواستنه وه ی په یام بڼ نهم وه ی زمانى (زار دهنكى) به كار هېنرتت، واته وشه و دنگ تیايدا به كارنا هینرتت، به لكو په نا دهرټته بهر شپوازی ناماژه و هیماکارى و زمانى چاو و جهسته، كه دوور له دهرېرپنى زمانى كار ده كات. (په یوه ندى نا گوته یی له رووى مټووییه وه له زمانى گوډراو و زمانى نوسراو كؤنتره، بنچینه ی دروست بوونى زمانه، هه موو نهم و پرؤسانه ی له یه كگه پشټن ده كړته وه، كه ناكړئ به نووسین یا به قسه كړدن دهرېرپټ. گوډگر له م جوړه په یوه ندى كړدنه به زؤرى پشټ ده به ستیت به هه ستى بینین و شیکردنه وه ی به یاسا كؤمه لایه تى و دهروونیه كان). (شیلان عوسمان، ٢٠٠٩، ١١) نهم و نیشانه و هیمای نازمانیه ده كړته وه، كه كؤمه ل له سه رى ږنكه و توون وهك جوله ی جهسته. نهمانه ش هۆكارنكېن بؤ گواستنه وه ی نهم وه ی له ناخدايه بؤ به رانبه ره كه ت بڼ نهم وه ی هیمای زمانیه كان به كار بینین، كه واته هیمای نازمانیه كان بریتیه ی له ناماژه و هیمای و سیمای دهموچاو و جوله ی جهسته...هتد. نهمه ش له بهر نهم وه ی نهمه خاوه نى كؤمه لټك هه ستى جیاوازین، له ږنگای نهم هه سته جیاوازانه وه ده توانین بیستن و بینین و بؤنكردن نه نجام بده یین. نهم فره هه ستیه و امان لټده كات كؤده ناراسته كراوه كان وهرگرین، نهمه گهر كؤدى دهنگیش نه بڼ) (ږټبېن ره سول، ٢٠٠٤، ٢٠٢) چونكه مرؤف زؤرجار له گه ل به كارهینانى هیمای دهنگيه كان په نا ده باته بهر هیمای نا دهنگيه كان بؤ روونكردنه وه ی واتاكان، واته بؤ روونكردنه وه ی واتاكه ی و گه یشتى په یام به دروستى په نا بؤ بهر زمانى جهسته ده بات، چونكه بڼ به كارهینانى زمانى جهسته هه ندى چار په یامه كه به ناته واوى و نا روونى ده كات.

• زمانى شيعر:

شيعر زمانى كى خوازراه و پره له هه ست و سؤز و ناخوتن له گه ل ويزدانى مرؤف ده كات به مه به ستى كاريگه ركردنه سه رى. شاعيران مامه له يه كى تايبه ت له گه ل وشه ده كهن و به شپوه يه كى ناساپى به كارينا هينن. به لكو به جوړنك به كاريدينن، كه جوړه

ئەفسونئێك ببه خشیئت. شاعیر جۆره ئازادییه کی ههیه له به کارهێنانی وشهکان بۆ که سێکی تر ناییت و ڕێگه پێدراو نییه. زمان له شیعردا گرنگییه کی زۆری پێدهدریئت، چونکه ئەدهب به هۆی زمانهوه بونیاد دهنریئت و داهینانی تیا دهکریئت، واته زمان که رهسته ی سهرهکی پیکهاتی شیعره. په یوهندییه کانی دونیای دهرهوه و ناوهوه به ڕیوه دهبات، ههر ئەمهش وایکردوه، که زمانی شیعر گوزارشتکه ر بیئت. بۆیه وشه و زاراوه کانی شاعیر هیماو نیشانه دهنویئن و پێویستیان به ڕاقه و گونجاندن ههیه.

بونی ئەو په یوهندییه به ناویه کدا چووه ی نیوان زمان و دهروونی مرۆف ئەوه مان بۆ دهرده خات بۆچی زمانی شیعر حاله تیکی چه سپاو و نه گۆر وهرناگریت و هه میشه له گۆرانیکی به رده واما ده بیئت، چونکه به پی گۆرانی باری دهروونی شاعیر دهربرینه شیعریه کانیشی ده گۆرین و شیوه ی جیاواز و هه مه جۆر وهرده گرن. ئەمهش ئەوه دهرده خات که شیعر یه کیکه له سه رچاوه کانی نوی بوونه وه ی زمان، چونکه زمان پێویستی به بوژانه وه یه کی به رده وام هه یه بۆئوه ی وشک نه بیته وه و نه زۆک نه بیئت و شیعریش ئەو سه رچاوه سه ره کیه یه زمان ده پارزیت و نوی ده کاته وه. (په ریز سابیر، ٢٠٠٦، ٢٨٤) زمان لای خه لک هۆیه که بۆ په یوهندیکردن، به لام له شیعردا سه روشتیکی تایبه تی وهرده گریت و ئەرکی شاعیر به رزکردنه وه ی ئەو زمانه یه. واته له ریگای به هره ی تایبه تی خۆیه وه له کاریگه رترین شیوه دا ریکی بخت و چه ند به توانا بیئت له خولقاندنی زمانی تایبه تیدا ئەوهنده زیاتر داهینانی ده بیئت.

زمانی جهسته:

زمانی مرۆف له ڕێگه ی که ره سه ته کانه وه هه میشه دووره کانی بۆ نزیك ده که نه وه و به هانایانه وه دین تاکو باشتر له شته کان بگهن و درکیان پڤ بکه ن و هه م له ڕێگه ی جهسته ی خۆیه وه خواست و ئاره زوو ده گه یه نیئت. ئەم جۆره ش له په یوهندی زمانی وهرده گریته سه ر زمانیکی تر، که ده نگ و به کاریردنی بایؤلۆژی زمانی تیایدا رۆل نابیئ، به لکو کۆمه لێ ئامازو هیما و جوله ماناکان دین و ده بن، ئەم جۆره په یوهندییه به (زمانی جهسته) ده ناسریئت (محمد ته ها: ٢٠١٣، ٣٥) زانای ئەمریکی (ئه لیبیئت مپه رابین) له دوا ی لیکۆلینه وه زانستییه که ی گه یشته ئەو راستیه ی که (له سه دا حه وتی مرۆف به وشه کانه وه و له سه دا سی و هه شتی به ئاوازی ده نگی و له سه دا په نجاو پینچی به زمانی جهسته په یوهندییه کانیان ئەنجام ده دن) (ئالان بیز، ٢٠١٤، ٧) زمانی جهسته ئەو زمانه یه له گه ل ناخاوتن به کاری ده یین. کاتیك قسه ده که یین چاو و ده ست و سه ر... ده جۆلینین و هه ر جوله یه ک مانایه ک ده به خشیئت یاخود له پال هیما زمانیه که واتا که زیاتر روون ده کاته وه. هه روه ها له ڕێگه ی به کارهێنانی زمانی جهسته یی هه ندیک زانیاری که سیت بۆ روون ده بیته وه وه ک شه رم و ترس و دلّه راوکی. واته ئەندامانی ناخاوتن به کاردینین بۆ دهربرین له ناخمان، به لام بۆ روونکردنه وه ی ئەوه ی له ناخمانه هه موو جهسته به کاردینین. هه روه ها له ڕێگه ی زمانی جهسته وه ده توانین هه ست به راستگۆیی و نا راستی دهربرینی که سه که بکه یین، چونکه جهسته ی که سه که ئەوه ئاشکرا ده کات که نایا له قسه کردندا راستگۆیه یان نا) ئەم کۆده نازمانیانه ده توانن ته واوکه ری زمان بیئت، یا به ته نیا هه لگری په یام بیئت) (نادر جههانگیر، ١٣٧٨، ٣٧) بۆ جهسته زمانیکی تایبه تی هه یه که دهربری بیروراو نیازه کانیته ی و زۆر جار که سایه تی که سه کانه. هه موو جوله یه ک واتایه ک ده به خشیئت، که زۆر جار له وشه ماناکه ی قولتیه.

رۆڤى زمانى جەستە لە شىعەردا:

زمانى جەستە دەورنىكى بالاي هەيه لە زمانى شىعەردا بەتايبەتیش لە شىعەرە غەزەلبىيەكان چونكە لەم كاتانە شاعیر زياتر بۆ دەربىرى ناخى ياخود بۆ وسفكردى كەسى بەرانبەرى پەنا دەباتە بەر زمانى جەستە. تەنەا بۆ وسفكردى بەرانبەر نىيە بەلكو زۆر جار بۆ دەربىرى هەست و خۆشەويستى يان راستگۆيى و نا راستيش پەنا دەباتە بەر زمانى جەستە، چونكە زۆر جار وشەكان بەتەنەا ناتوانن بە جوانى ياخود بە تەواوى دەربىرى ناخيان بن بۆيە بۆ زياتر روونكردهوه زمانى جەستە بەكاردههين.

هەرەوك پيشتر ئامازەمان پيدا زمانى جەستە زياتر لە شىعەرە غەزەلبىيەكاندا بەدى دەكرت، چونكە شىعیرى غەزەلى زياتر باس لە لەشولارى رەگەزى بەرانبەر دەكات. وەك ناشكرايە شاعیر زياتر خوو بە جەستەوه دەگریت. هەربۆيە جوانى رووكەشى بەلاوه پەسندە، بەتايبەتیش لە وینەى غەزەلدا. ئەم رووكەشەش يەكەمىن هەنگاوه كە ئامازەكانى لاشە دەردەخات. چونكە جەستە زمانحالى خاوەنەكەيەتى و بەبى قسە گوزارشت لەخۆى دەكات لە رینگەى چاو و دەم و دەست و رۆيشتنەوه، كە بەبى وشە كەسى بەرانبەر تپدەگەيەت. بەو پيپەش زمانى جەستە مانا و كارىگەرى زياترى هەيه لە زمانى ئاخواتن و نوسين كە هەندى جار تواناي تپگەياندى بەرانبەريان نىيە.

ئامازە جەستەبىيەكان:

ژمارەبىكى بەرچاو لە ئەندامانى جەستە بەشداريان لە زمانى جەستەدا هەيه. جولهى ئەندامانى لەش دەورى سەرەكيان هەيه لەو پەيوەندييەدا كە بە زمانى جەستە ناسراوه. زۆر لەو ئەندامانە بە تەنياش دەور دەبين. تەنانەت هەر ئەنداميك بە پي جولهكانى زياتر لە پەياميك دەگەيەن، ئەو ئەندامانەى كە بەشدارى كارايان هەيه لە زمانى جەستە برتتين لە:

1 - حالاتى روخسار:

روخسار بەبەكەك لە هەرە چالاكترين بەشەكان دەژمردریت، كە بەشدارى لە پەيوەنديكردى مرؤفدا دەكات، ئەمەش چەندىن تايبەتمەندى دەگریتەوه وەك: جولهى چاو، برۆ، ليو...هتد، كەواتە حالاتى روخسار سەرچاوهى زانباريە. هەرەگرتيرين بەشەكانى روخسار (چاوهكانە) سەرەراى ئەووش وەك هەموو ئەندامەكانى ترى جەستەى مرؤف (چاوهكان) بەشدارى لە گواستەوهى پەيامى جۆراوجۆردا دەكەن.(شەنە ئەبەبەكر، ٢٠٠٨، ٦٤) هەر بۆيە روخسار كاراتيرين بەشى جەستەيه، چونكە زۆرەى هەستەكانى لەسەر روخسار رەنگدانەوهيان دەبیت وەك هەستى خۆشى يا ناخۆشى و دلەپاويكى و دلتوندى و سەرسورمان و چەندىن هەستى تر كە بەروخسارەوه ديارە ئەم كەسە هەست بەجى دەكات، واتە رەنگدانەوهى ناخى تاكەكانە بن ئەوهى هيمما زمانىيەكانى بەكار بئين. جگە لەمانە هەر جولهيهكيش لە ئەندامەكانى روخسار واتاي تايبەتى هەيه.

2 - چاو: جۆرى روانين و جولهى جياوازى چاو هەنگرى چەندىن پەيامن، چاو تروكاندن يان نەتروكاندن، هەردوكيان واتاي تايبەتى خۆى هەيه. داخستى چاو بە ماناي حەزەنەكردن لە رووداويكە لەبەرچاومان روودەدات، جارى واش هەيه بن ئەوهى بمانەوئ دەنگيكي ناخۆش يا جولهيهكى مەترسیدار لەبەر چاومان روودەدات، بئێهوهى بۆخۆمان بپارمان دابى چاومان دادەخەين.

داخستى چاو واتاي چوونە جەهانى دەرەوه و جارى واش بۆ حەسانەوه و ئارامىيە. جولهيهكى چاو، كە داگرتى يەكەك لە چاوهكان بە واتاي ئۆكەى دیت، هەلتەكاندىن چاويش وەك دژايەتكردىن يا وەلامى نەرتى وەردەگيرى. كردهوهى چاو و گرژكردىن بە واتاي تورپى و نارهزايى وەردەگيرىت. بە گەشانەوهى بيلبيلەى چاو و گەوره دەرکەوتنى ماناي دلخۆش بوون

و به ختوهه ریه تی و به گرژی چاوه کانیس له کاتی قسه کردنی له گه ل به رانبه ردا دهرده که ئی که شتیکی بیستوهه برۆی پیئناکات. (ئال ن بیز، ٢٠١٥، ٨٢).

3 - برۆ: ده کرئ برۆ نیشانه ی چه ندین هه ست بیټ و بو رافه کردنی ئەم ئاماژه به پیویسته سه رنجی کۆمه لئ ئاماژه ی تر بده ی ن. وه کو دهر پینه کانی هه ردوو چاو ئه وهش تا رافه که مان ته و او بیټ. نمونه ش بو ئەمه رهنگه که سیك کاتیگ تووره بیټ برۆکانی زیاتر کرژ بیټ له وهی که که سیك نیگه ران بیټ، نه مه ش له که سیکه وه بو که سیکی تر ده گۆریت. ئه وه هه ستانه ی که برۆی کرژ ئاماژه ی پیده کات بریتین له تو ره بی و نیگه رانی سه رگه ردان و بیرکردنه وهی قول (که یس و گرۆس، ٢٠١٥، ٩٠).

4 - لئو: جگه له وهی ده توانی به ته نیا په یامی تایبه ت بگه یه ن، له گه ل ده ستیشدا هاوبه شی ده کا له گه یاندنی په یامدا. یه کیک له گرنگترین به شداریه کانی لئو له زمانی جه سه ته دا پیکه نینه. پیکه نینیش چه ندین جوړی هه یه. هه ر له بزه وه تا ده گاته قافا و پیکه نین به ده نگی به رز. زۆر جاریش پیکه نینه که جوړیک واتای نه رتی تیدایه. واته پیکه نین نه ک بو خو شی و په زامه ندی، به لکو وه ک گالته و سووکایه تی به قسه ی به رانبه ر.

له رینه وهی لئو له کاتی ترس و تووره بی دا نیشاندهری ترس و دل راوکچی خاوه نه که یه تی. هه روه ها مرۆف زۆر جار لئو خۆی ده گه زئ ئەمه ش نیشانه ی په یبردنی له نا کاو به شتیکه، جاری واشه په شیمانی ده گه یه ن. به لām هه ندی جار به به شداری له گه ل ئەندامیکی تر و اتا ده دات وه کو داوا کردنی بیده نگی. ئەمه له رینگای جووله ی هاوبه شی ده ست و لئو ده بیټ.

5 - ده سه ته کان: ده سه ته کان هاوبه شی له ژماره یه کی زۆری ئه و جولانه دا هه یه. که په یامیان تیدایه و واتا دارن توژین ه وه کان دهر یان خستوهه که ئه و مرۆفانه ی وزه و تین و گوړیان زۆره له کاتی ئاخاوتندا به رده وام ده ستیان ده جولین. به پیچه وان هه ئه وان هه ی که متر ده ستیان ده جولین پتر پشت به لۆژیک و رافه کردن ده به ست. ئه وان هه ی زیده روپی ده که ن له جول هه ی ده ستیان له کاتی قسه کردن له به رچاوی به رانبه ره که یان لاواز دینه به رچاوی، واته کاریگه ریان له سه ر به رانبه ره که یان که متره. (تیک ئالانی هه ردوو ده سه ته کان له سه ر سنگ به واتای خو به دوورگرتن و پارێزگاری دیت. پارگرتی په نجه ی شه هاده له ته نیشتی سه ر و نریک چاو و نو قاندنی په نجه کانی تر، به واتای قول بوونه وه له شتیگ یان چاره سه ری کیشه یه ک دیت، یا خود پارگرتی په نجه ی شه هاده له ته نیشتی پروو له گه ل دانانی چه ناگه له سه ر په نجه کانی تر ئاماژه به ره خنه گرتن دیت.) (شه نه بو به کر، ٢٠٠٨، ٨١).

به شی دووه م: ئاماژه جه سه ته یه کان له شیعه رکانی نالی دا:

ئه و ئاماژه جه سه ته یان هه ی مرۆف دهر یه بریت هه ندیکیان خو ویستن و هه ندیکیان خو نه ویستن. ئاماژه خو ویسته کانیس بونه ته نه ریتیگ که زۆر جار له گه ل ئاخاوتن به کاریان دینین و له وان هه یه نه توانین رینگه له ئاماژه خو ویسته کانیس بگرین تا کو به کارینه هی نین چونکه هه روه کو وتمان بووه ته نه ریتیگ و لیمان جیا نابیتوه. رهنگه ئەنجامدانی ئاماژه خو نه ویسته کان قورستر بیټ، هه روه ها دهر پینان نیشانه ی ئه وه یه که به ی مبه ست و به ی ئاگا روو ده دات، چونکه له میاناندا راستی ناخی خو مان دهر ده خه ی (که یس و گرۆس، ٢٠١٥، ٧٧) ره فته ره کانی مرۆف هه ندیکیان به ویست و ئاره زوی واته له ژیر کۆنترۆلی مرۆف

خۆياندان و لىيان به ناگايه، (ههست) له نهجمان و نهجمان به پرسیاره. ههنديکيتر خۆنهويستن و له ژير کۆنترۆل (ههست) دان. ههندي جولهى ئەندامهکانى جهستهى مرۆڤى هه ن كه تايهتن به تاكهكان خۆيانهوه، يان له نهجمانى کردارى فسيۆلۆجى پروودهدات وله ژير کۆنترۆل تاك دانين. بۆ نموونه ههندي كهس زياد له پيويست چاو دهتروکيى يان دهکهنهوه. يان شانيان جولهيهكى خۆنهويست دهکات. يان جولهيهك له نهجمانى کرژبونى ماسولکهکانى دهموچاو پروودهدات. ئەمانه خۆ ويست نين به لکو به شيکن له ريفتارى تاك و له وانه شه هۆکارى دهرنويان له پشتهوه بيت. (هيمن عبدالعه ميد شه مس، ٢٠٠٦، ٥١) له شيعرهکانى ناليش ژمارهيهكى زۆر ناماژه جهستهيهيهكان بهرچاو دهکوهيت ههريهکهوه مه بهستىک دهپيکيت به تايهت له شيعره دلداريهيهکان زمانى جهسته زۆر به کار هاتوهوه. ئەمهش له تاتويى و به توانايى شاعير دهردهخات.

1 - پرووخسار: ناشکرايه زمانى جهسته كه سايهتى ناوهوى مرۆڤ دهردهخات و يهكيك لهم به شه گرنگانه پرووخساره، كه كاريگهري ههيه له سه ر پيشاندانى ناخى كه سه كان چونكه (زۆر جار پروخسار يه كه م به شه له جهستهى كه سيكدا تيببى بكهين و تارادهيهك كه سه كان بناسين، چونكه چاو هكان له خۆ دهگرئ كه برتين له ناوينهيه ههسته كانمان. ههروهها ئەو به شه زۆرترين دهربرينى ههيه له جهسته، به لام ههندي جار دهربرينهكانى دهموچاو هه موو شتيكمان بۆ دهرناخات يان مانايهكى هه له مان پچ دهخات. بۆيه پيويسته سه يري شوينتيكى تر بكهين بۆ گه پان به دواى حالهتى ههستى كه سه كه) (كهيس و گراس، ٢٠١٥، ٨١)

گه رتاب و تاي جهننهتى يو دۆزه خيت دهوى

بنواره نيو چهوانى به شوش و برۆى عه بوس (لا ٢٤٠)

لێره ناماژه به كه سانى به هه شتى و كه سانى جهه نه مى دهکات كه له رپى نيو چهوانيانه وه دياره، ئەگه ر نيوچهوانى كه سه كه پرووخۆش بوو ئەو كه سه كه سيكى به هه شتييه، به لام كه سه جهه نه ميهيه كان نيو چهوانيان گرژ دهكهن و هه ر له پرووخساريان دياره كه جهه نه مين. واته به هه مان شيوه ناماژهى جهستهى به كار هيناوه كه له نيوچهوانى مرۆڤه كان ديارده كه وپت كه خه لكى به هه شتين يان جهه نه مى.

كه هاتى تيغى بيزاريت له سه ردام

سه رى خۆم خود به خود هه لگرت و رۆيم (لا ٣١٢)

شاعير زۆر به جوانى له م ديره ش نامازه جهسته يى به كار هيناوه و له پرووخسارى نامازهى به بيزارى داوه به به رانبه ر به خۆشه ويسته كه ي و نالى ده ئى مه تۆ هاتى بۆ لام و له جياتى دل دانه وه و دل شاد كردن، تيغى توره بيت دا له سه رم، مينيش له داخان سه رى خۆم هه لگرت و رۆيشتم.

به ضاهير گه ر مه گه س داره، به باطين صه د چه مه ن زا ره

به صورهت يهك به يهك خاره، به مه عنا صه د گولوستانه (لا ٤٩٣)

شاعير لێره باس له وه دهکات و ده لپت هه رچه نده به روالهت وه کو مي ش و مه گه ز دياره، به لام له ناخه وه جيگاي سه وزاييه، ههروهها به پرووخسار وه کو درکه، به لام خۆى سه د گولستانه. له م ديره تابلۆيهكى زۆر جوانى داتاشيوه خۆى راسته باس له

پووخسار دهکات، به لّام مه بهستی له ږنگای مه ککه به به دیمه ن خاوتن نییه و پږه له مئش، به لّام له راستیدا شویتى گول و گولزاره، و هه رچه ند مرؤف که سه برى دهکا هه رډک ئه بیئ، که چی خوی به قه د سه د باخچه خوش و جوانه.

2- زمانى چاو: گوزارشت کردن به چاو به گرنگترین شیوهی په یوه نډیکردن داده نږتت بۆ گه یاندى په یام، چونکه ده توانیت زور بابه تی ورد و ناسک و چه نډین په یام بگوازیتته وه. چاوه کانی مرؤف خاوه ن زمانیکى تاییه تن ده توانیت (پیکه نین، توورپى، ماندویتی، شله زاوی، دلخوشى....) و چه نډین چه مکى تر پیشان بدن.. له بهر نه وه مرؤف به چاوه کانی گوزارشت له خوشه وستی و رق و کینه دهکات. چاوه کانی مرؤف وه کو زمان گفتموگۆ دهکهن، به لّام جیاوازی له گه لّ زمان نه وه یه که پیویستی به فه رهنگ نییه. بویه له زمانى شیعریدا زور جار چاو به کار دیت بۆ چه نډین مه بهستی جیا جیا ئه مهش ده که ویتته سه ر لئها تووی و توانای شاعیره که، نالیس په کیکه له و شاعیرانه ی له ناو شیعره کانی به تاییه تی شیعره غه زه لیه کان چه نډین ئه نډامی جه ستیه به کار هیناوه، واته زور به سه رکه وتوانه و زانایانه زمانى جه ستیه به کار هیناوه له شیعره کانی و له چه نډین شیعریش ئامازه ی به چاو کردووه و به کاره یئناوه وه کو:

گوتم: نایا به زارى خوت ده پرسى حائى زارى من؟

برؤى هینايه يه ک، وه ک شکلى (لا) يه عنى که بن زارم (لا ٢٧١)

له م دپره شیعر نالی زور به روونی ئامازه جه ستیه به کاره یئناوه که ده لیت برؤى وه ک شکلى (لا) لیکرد واته ئامازه یه بۆ نه خپړ و بن نه وه ی به قسه وه لّامى بداته وه ته نها به برؤ وه لّامى ده داته وه که وا لّی ناپرسی، واته به برؤ هیناوه یه کی پی ږاگه یاندى که بیزار و وه ره سه لّی و وه لّامى ناداته وه.

بارى غه مى جان نه برووه تی تىرو که مان کرد

يه عنى قه ده که ی ئه لفى منه ئیسته که دالم (لا ٢٨٧)

لیره ش ئامازه به برؤى یار دهکات که ئیستا به شیوه ی که وانه ئامازه یه بۆ نه وه ی برؤى پیشتی ږک و پاست بوو، به لّام ئیستا چه ماوه ته وه و بووه به شیوه ی که وان له نه نجامی خه م و خه فه ت وای به سه ر هاتووه، واته بارى خه مى سه ر دل و ده روونه وا برؤى کردووه به که وان، وه ک بلّی برؤى وه ک بالای جارانی من وه ک نه لف بوو که ئیستا چه میته وه و بووه به دال.

له خه وه له ساوه، یا نالۆزه چاوت؟

هه میسه وایه، یا مه خموره، نه مشه و؟ (لا ٣٨٩)

شاعیر زور به جوانی ئامازه جه ستیه به کاره یئناوه له م دپره شیعره ش، چونکه باس له نالۆزی چاوی یار دهکات که وا به م شیوه یه و ده پرسیت هه ر خوی وایه و به رده وام نالۆزه یان توپره ییت و ناگر له چاوانت ده بارئ. پرسیار له یاره که ی دهکات ناخۆ له خه وه له ساوه چاوی به م شیوه یه یه یان له توپره ییان چاوی وای لئها تووه.

ئيشارەم كرده ئەبرۆي، يە عني: ميحرابيت كە چە، فەرموي:

ئەمە قيبيلەي تەمامي عالەمە، جي جيلوھ ئىمامە (٤٧١ لا)

شاعير لەم ديره شيعرەش نامازە جەستەي بەكارهيناوھ بەھۆي برۆي يارەكەيەوھ، واتە شاعير ئيشارەتي بۆ برۆي يار كرووھ و پيم راگەياندووھ كە برۆكاني لارن، ئەويش وەلامى داوھتەوھ و توويەتي راستە برۆكانم لارن، بەلام قيبيلەي راستەقينەي ھەموو خەلكي جەمانە. جي دەرکەوتني ئيشارەتدانمە بۆ دلداران، كە ئيشارەت بۆ يەككيان بكەم لە برۆمەوھ دەرئەكەوي.

دەرحەقي من زەھرو سرکە فرۆشە بە برۆ

دەرحەقي غەيري ئەمن غەيري شەكەر خەندى نيبە (٤٩٣ لا)

لەم ديره شيعرە نامازە بە رووخسارى يار دەكات كە بەرانبەر بەو توورەيە و بە رووي گرژە وە سەيري دەكا. كە چي لەگەل خەلكي تريشدا لە پيگەني رووخوشانە زياتر ھيچي تری نيبە. بە رووي ئەو سرکە فرۆشە واتە برۆي لەيەك داوھ. كە نامازەيە بە توورەبوون.

ئەو چاوە كە ھەلديئي، صەد غەربەدە دەنوئي

ھەرروھە كە بستيني، لەم غەمزە دوبارەت جي (٧٤٢ لا)

ليزەش نامازە بە چاوي يار دەكات كە بەچاوە ھەلپيناني كارتيك ئەكات بە صەد بەدمەستي كردني ئينسانيني سەرخۆش نەكري.... ھەرروھە نامازە بەوھش دەكات، كە بە چاوە ھەلپيناني يار تەنھا گياني ھەيە كە بەم چاوە ھەلپينانەي گياني دەرئەچي. بۆيە پيوستي بە غەمزەي دوبارە پاش چاوە ھەلپينانەكەت ناكات و لەپاي چيبە.

شەمعي بەزمي من كەوا سوتاوھ، زەرد و ئەشك پيژ

قەت نيبە فەردتيك نەئي رەنگي مەزاري گرتووھ (٥٤٢)

لەم بەيتە شيعرەيە چاوي خۆي بە مۆم چواندووھ و دەئي مۆمي بەزم پارزئەرەوھي من كە چاومە، سوتاوھ و زەرد ھەلگەراوھ و فرميسك ئەرپئي، كە دلۆپەي مۆمە تاوھكەيە، ئەوھندە كپ و بئ دەنگە و بئ دەنگ بۆ خۆي ئەگري، كەس نيبە نەئي رەنگي گۆرستانى ئي نيشتووھ، واتە بەھۆي خەم و خەفەتەوھ چاوي وەكو خۆي نەماوھ و ھەركەسيك چاوەكاني ببيني دەزاني خەمي ھەيە و گەشاوھ نيبە.

3 - دەم و ليو: بيگومان ھەموو جولەيەكي دەم و ليو واتايەك دەبەخشي. بۆيە دەبينين شاعيرەكانيش زۆرجار ئەم نامازە جەستەيبانە بەكاردين. بەلام لەباسكردني دەم و ليو زۆرەي جار باس لە دەمو ليو يار دەكەن. كە چەند سەرنج راكيشە. ياخوھ لە شيعرە غەزەليەكان زياتر بەسەر بەژن و بالاو جواني روخسارى يار ھەلئەگوتري لەوانە باس لە جواني دەموليو ياريش دەكري.

دهم دهم كه دهكا زارى پرنائزاري به غونچه

بۆدهعوتهى ماچى له به گۆيا دهى نادا (لا ٨٤)

له م ديره دهليت كه يار جارو بار دهى نازاردهرى خوى نهكا به خونچهى نهپشكوت و قهتى نهكاتهوه، به م كردارهى وهلامى دلدارهكانى نهداثهوه كه داواى ماچى ليئهكهن و نه م به خونچه كردنهى دهى واتاى نهوهيه كه ماچى دهى نادا، واته كه دهى بۆيه كتر ديئيتتهوه نامازهيه بۆئهوهى كهوا وهلام بيت بۆ دلدار كهوا ماچى دهى نادا.

ههروهها له ديپرئيكى تر دهليت:

گۆلبه دهم بادي صهباوه پيگهنى يه عنى وهره

تۆله وهصلم بۆ بهره، نهو بۆيه بولبول شين دهكا (لا ١١٣)

كه گۆل به دهم باوه پيگه نيوه نامازهيه بۆئهوهى يارهكهى به دهم كه سيكيتير پيگه نيوه و له گه ل يه كيكيتير گفتم و پهيمانى ههيه، بۆيه نهويش له داخا كهوته گريان و شين و خهفتهى زورى خواردوووه لهوهى خوشهويستى به دهم كه سيكيتير پيگه نيوه.

ههروهها له ديپرئيكيتيريش دهليت:

ليوى تۆناوى بهقا، من خضرم

فهيضى تۆرهحمهت و، من سهوزه گيا (لا ١٢٥)

له م ديره له گه ل يارهكهى ددهوى و دهلى ليوت وهكو كانى ناوى حهياته، منيش خدرى زيندهم و له م ناوهم خواردۆتهوه بهمه ههركيز نامرم. ههروهها مبهربانى تۆ له گه ل من بارانى رهحمهته و منيش سهوزه گياى روواوى نه م بارانى رهحمهته م. واته نامازه به ليوى يار دهكات، كه نه م ليوه نهكه م ماچى بكات ههتا ههتا نامرئيت و وهك ناوى بهقاويه و بههوى نه م ليوهى خوشهويستهكهى ههركيز نامرئيت.

- چه ندين شيعرى ههيه كه زياتر له نه نداميكي جهستهى تيا به كارهيئاوه: نهو شيعرانهى كه زياتر له نه نداميكي جهستهى به كارهيئاوه و وينهى زۆر جوانى پچ كيشاوه كه به هۆيانهوه زياتر سهرنجى خوئنه ران رانه كيشاوت واته بههوى نه م له وحه جوانانهى دروستى كردوووه له هيما زمانى و نازمانيه كان بهيه كه وه وهكو:

چاوت له برۆ يه عنى له زپرطاقى نه ضارته

بچ پهرده عهيان ديته ته كه للوم به نيشارته

شايستهى شان، لايقى مل طوررهى تۆيه

نهك طوررهى شاهنشهى يوطه و قى وهزارته (لا ١٤٤)

لەم دێرەش شاعیر ناماژەى جەستەى بەکارهێناوە کە باس لە چاوی یار دەکات لەژێر تاقی وەزیریدا کە برۆی، بە ئیشارەت دێتە قسەکردن و دەئێ زولفت شایانی شان و ملی تۆیە، لەکاتی بڵاویدا شانت داپۆش و لەکاتی لولیشدا لە ملت بتان، نەک نیشانەى شاهەنشایی و ملوانکەى وەزیری کە لە ناستی زولفتدا هیچ بایەخیکیان نییە. واتە چاوی بە ئیشارەت قسەدەکات بە ناشکراو بێ پیچ و پەنا لەژێر تاقی برۆی.

برۆت هەر چین و پەرچەم چین لەسەر چین

ئەمەندە چینه، قوربان، پیم بلی چین؟ (٣٤٧٧)

شاعیر لەم دێرە شیعەرە لە کۆکردنەوەى ئەم چینانە ناماژە جەستەى بەکارهێناوە، چونکە هەر چینه و ناماژە بەکە. واتە برۆت شارێکی چین و ، پەرچەمت شارێکی تری چین ، مادام لای خۆمان ئەم هەموو شارى چینه هەبن، ئیتر بۆچی بچین بۆ چین.

زولف ئەگەر دوکە ئە، دوکە ئ بەرى گولنارى نییە

سەرۆه گەر قامەتی، کەى سەرۆى رهوان باره وەرە؟ (٤١٣٣)

واتە ئەگەر بلی زولفی یار لەبەر رەشى و باریکی تالەکانی دوکە ئە، خۆ دوکە ئ بەرى گولنارههه نار ناگرئ، کەچی زولفی یار بەرى گولنارههه ناری هەبە کە روومەتی سوریه تی. خۆ ئەگەر بشلین سەرۆه ؟ کەى سەرۆ باری میوه هەلته گرئ کە مەمکەکانی یارە بە دارى بآلایه وەن.

پهچهی پەرچەمی یو، پرچی سیا

هەردە ئی مانگە شەووە کولمی تیا (١٢٤٤)

واتە پەرچەم و پرچی رەشى یار کە بونەتە پەرچە بەسەر رۆبەو، لەگە ئ گولمی جوان و ورشە داریا ئەلپی مانگە شەووە یاخود گولمەکەى ئەوێندە جوانە وەکو مانگە شەووە کە لەناو تاریکایی شەووە بەدەر ئەکەوئ.

سیلاحی پەرچەمی پر خەم ئەگەر تارە ئەگەر مارە

برۆ و غەمزەى کەوان و تیر ئەگەر هەودا و ئەگەر مەودا (٨٨)

لەم دێرە شیعرییەش چەندین ئەندامی بەکار هێناوە و وێنەى کى زۆر جوانی کیشاوە کە دەئێ چەکی زولی لولی یار کاریگەر و ترسینەر، چ ئەگەر لەبەر رەشى و تاریکی بێ و چ لەبەر پیچ و لولی بێ، برۆی وەک کەوان و ئیشارەتی چاوی وەک تیریشی هەر کاریگەرن چ لەبەر باریکی بێ یا لەبەر تیزى. (عبدالکریم مدرس: ١٣٨٣: ٨٨)

گوررەت وەکو تۆماری شکستەو، سەرى کولمت

بۆ نوری سەوادم بوو تە شەمعی موتاللا

ئەو چاوە غەزالە فەتەراتی سەر و مائە

ئەو نەركسە كائە نە منی هیشت ونە كالا (١١٧)

واتە زولفی رەشی پیچ پیچت تۆماری نامە ی بە خەتی شکستە نوسراوە، کە هەموو کەس سەری لێ دەرنایچ. سەری کۆلمیشت وەک مۆمی داگیرساو وایە من لەبەر ئەو مۆمەدا بەرچاوی خۆم رۆشن ئەکەمەوه و تۆماری زولفت ئەکەمەوه و ئەیخوینمەوه و لە جوانی پر مەعنایە کە ی ئەگەم. هەر و هەها چاوی یار لەو روووه کە لە گەورەبیدا وەک چاوی ناسک وایە. هۆی لەناو چونی سەر و مائی دلداره. لەو روووهشەوه کە لە مەستیدا وەک نیرگیسی کال وایە، خۆم و هەرچیم هەیه هەمووی لەناو برد. (عبدالکریم مدرس، ١٣٨٣، ١١٧)

- ناماژە جەستەییەکان بە هۆی دەنگەکانەوه لە شیعری نالی:

کردهی گەیاندن بە شیوهی ناگوتە ی تەنەا بە هۆی ئەندامانی جەستەوه نییە، بە لکو بە هۆی جل و بەرگ و شیوهی دانیشتن و رۆیشتن و بەرز و نزمی دەنگەکانیشەوه دەبیت، چونکە گۆرینی هیژ و ئاوازهش دەبیتە هۆی گۆرانی واتا یاخود دەنگەکانی وەکو گریان و پیکەنین و خەندە و بزە کردن... کە هەریەکەو واتای تاییهتی هەیه نالی لەمانەش زۆر بە لیزانی ئەسپی خۆی تاوداوه و لە بەکارهینانی ئەمانەش سەرکەوتوو بووه وەکو ئەم نمونانە ی خوارەوه:

سوروشکم ئاب و دانە ی ناره، کێ دی:

بە گەرمی داوهری بەم گەرزە تەرزە؟! (٤٤٨)

لێرە باس لە فرمیسکی دەکات کە نیشانە ی خەم و ناخۆشی و گریانە دەلێت: فرمیسکم خۆی ئاوه، بە لکم کە دێتە خوار هەر دلوپێکی ئەوهندە گەرمە دەلێی ناگرە، یاخود سور و خوینینە وەک دەنگە هەنار. پاشان ئەمە یی و ئەبیتە تەرزە. زۆر سەیرە کێ بینویهتی تەرزە بەم جۆرە بە گەرمی بیاری؟ کێ دیویهتی شتیک لەیه کات هەم سپی بێ و هەم سور! هەم ئاو بێ و هەم ناگر! هەم گەرم بێ و هەم سارد! هەم شل بێ و بڕوا هەم مەیبی و بەستبیتی!

گریان هەمورەشاوه لەبەرناهی دودرەنگ

موژگان بووه بە خامه وو، دیدەبە مەحبه ره (٤٤٦)

واتە دوکە ئی هەناسە ی خەلکی مەینەتی (مەبەست لە دوا رۆژە)، ناسمان و زهوی گرتۆتەوه و بە هۆی ئەوهوه خەلکیش، کە ئەگەرین رەشاو لەچاویان دێتە خوار، بۆ یە فرمیسک ئەبێ بە مەرەکەب و، بڕزانگیش ئەبێ بە قەلەم و چاویش ئەبێ بە شوشە ی مەرەکەب.

دەنگی فوغان و جۆش و خرۆشی جەمیعی خەلق

گوئی لێرە دەیبی، کە لەوئ گوئی هەموکەرە (٤٣٨)

لېرهش هەر باس له رۆژی قیامت ئەکات که پۆژنکی ئەوونده سهخته، ههركهسێ تیا گرفتاری دهردی خۆبهتی و كهس له بهر مهینهتی خۆی ناگای له كهس نه ماوه و گوپی له هاوار و فوغانی كهسی تر نییه، كه چی لېرهوه دهنگی گریان و هاواریان نه بیستری.

من گریه، ئەتۆخه نده بهیه کدی دهفرۆشین

من له علی به دهخشان و، ئەتۆ لوتلونی لالا (١١٥٥)

من گریان به تۆ نه فرۆشم و فرمیسکی خۆتینی خۆمت ئەدهم و تۆش له جیاتی پیکه نینم پێ نه فرۆشی گالتهت به رازی خۆشه و بیستیه کهی من دێ و مرواری و پیزی دانه سپه کانتیم پیشان ئەدهی. (ملا عبدالکریم مدرس، ١٣٨٣، ١١٥)

تیزاوی سوروشکم وهکو ئیکسیری سووه یله

روخساره بی زهردم وهکو نه وراقی خه زانه (٤٧٩)

فرمیسکی سوپر و تیزم وهکو تیزاب ئەلپی ئیکسیری ئەستیره سووه یله. واته نهو فرمیسکانه م وهکو مانگی سووه یل، که نیشانهی پایزه گه لا و گوڵ دهست دهکهن به وهرین. روخساری زهرده لگه راویشم ئەلپی گه لاداری پایزانه، چون ئەستیره سووه یل بۆ گه لای دار ئەبێ به ئیکسیر و زهردی ئەکا وهک ئیکسیر زیری بێ گهرد دهریخا، فرمیسکی وهک تیزابیشم روی وهک ژهنگاوی سورم زهرده ئەگه پێتی. واته فرمیسک نیشانهی گریان و ناخۆشی و دلتوندی دهرده خات، ههروهها باس له پهنگ زهردی خۆی دهکات ئەمهش به هه مان شیوه نیشانهیه بۆ نه خۆشی و بێ تاقهتی و خه م و خه فهت.

ئهنجامه کان:

١. زمانی جهسته یاریده دهری زمانی ئاخوتنه بۆ به هیزکردنی په یوهندی کۆمه لایه تی.
٢. زمانی جهسته له گه ل قسه کردندا ته واوکه ره ههروهها ده توانین به ته نیاش واتادار بێت و په یامی تایبه تی هه بێت، ته نانهت له کاتی قسه کردندا په هه نده واتایه کانی په یامیک هه ندی جار به بێ ناگایانه له چوارچێوه ی جوله ی جهسته و جوله ی سه ر و چاو و برۆ و دهسته کان و حالاتی روخسار و ماوه ی نیوان که سه کان و په فتاره نا زمانیه کانی تر ده گوازیته وه. له بهر ئەم هۆیه یه خۆتندنه وهی قسه ی که سیک له کاتی په یوه ندی کردن به که سانیه تر به به رده وامی له گه ل په فتاره نا زمانیه کانی، که هه موو حاله ته فیزیکیه کانی له کاتی قسه کردندا هه یه، له گه لیه تی.
٣. زمانی جهسته دهریکی بالای هه یه له زمانی نوسین به تایبه تی شیعری، که سه رنجی شاعیرانی بۆلای خۆی راکیشاوه، چونکه راست و دروستی له خۆ ده گری، له پنگه ی زمانی جهسته وه ده توانین له ناخی شاعیر بگه ین به تایبه تی دهریکی بالای هه یه له شیعره غه زه لیه کان.
٤. لای نالیش نامازه جهسته یه کان دهریکی بالای هه یه، چونکه به تایبه تی له شیعره غه زه لیه کانی هه ست به په نگدانه وهی نامازه جهسته یه کان ده که ین.

٥. به کارهینانی چاو چونکه بینگهیه کی بالای ههیه له زمانی جهسته له شیعری نالیس به شیوهیه کی بهرچاو ده بیتریت، له به کارهینانه کانیشدا تهها وهکو ئەندامی جهسته به کار نه هاتوو، به لکو وهکو شوین و دریا و موم و بو چه ندین مه بهستی تریس به کار هاتوو، به هوی چاو و برۆوه چه ندین نامازه نیشان دده دریت.
٦. لئهاتووی شاعیر له وهش به دهر ده که ویت که توانیوه تی له پال زمانی ئاخوتن له یهک دیر زیاتر له ئەندامیک به کار بینیت و وینهیه کی زور جوان و پر ماناش دروست بکات، که ئەمه شاره زایی و توانای شاعیرمان بو دهرده خات.
٧. له پال به کارهینانی نامازه جهسته یهیه کان دیارده کانیتریس که په یوهستن به بونی دهنگ وهک پیکه نین و گریان و خهنده... باس دهکات، که ئەمانهش هه ربه که یان خاوهن واتای تایه تن و به به کار هینانیان چه ندین واتا له خو ده گرت.

سهرچاوهکان:

- 1 - نازاد په مه زمان عهلی، بنه ما زمانیهه کان د ارشتی هه وائل له رۆژنامه کوردیهه کان (له نیوان سالانی ٢٠٠٠-١٩٩١)، نامه ی دکتورا، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه لاهه دین، هه ولیر، ٢٠٠٥.
- 2 - نالن ییز، زمانی جهسته، وه رگێرانی دانا نادر محمه د، چاپخانه ی کهنج، چاپی دووهم، ٢٠١٥.
- 3 - نالن ییز، زمانی جهسته، وه رگێرانی سه لاه سه عدی، چاپخانه ی نارین، چاپی یه کهم، ٢٠١٤.
- 4 - په ری سابیر، ره خه ی ئەدهبی کوردی و مه سه له کان نوپکردنه وهی شیعیر، ده زگای ئاراس، چاپی یه کهم، ٢٠٠٥.
- 5 - ریبین په سول و دیار عه زیز شه ریف، ئەنترۆپۆلۆژیا لیکۆئینه وهی تیوری، ده زگای چاپ و په خشی ریبین، هه ولیر، ٢٠٠٤.
- 6 - شیلان عوسمان، کارابونی زمان له په یوه ندیهه کۆمه لایه تیهه کان، نامه ی ماستهر، کۆلیژی په روه رده ی ئین روشد، زانکۆی به غدا، ٢٠٠٨.
- 7 - شنه ئەبو بیکر، زمانی جهسته، نامه ی ماستهر، زانکۆی سه لاهه ددین، هه ولیر، ٢٠٠٨.
- 8 - عبدالواحید موشیر ده بی، په هه ندی ده روونی له بواری راگه یان دندا، چاپخانه ی شه هاب، هه ولیر، ٢٠٠٥.
- 9 - گوڤاری ئەننه رنیت، برترینها، www.bartarinha.ir .HYPERLINK "http://www.bartarinha.ir/"
"http://www.bartarinha.ir/"
- 10 - گه یس و گرۆس، زمانی جهسته، وه رگێرانی هیمن ئەحمه د، چاپخانه ی چوار چرا، چاپی یه کهم، ٢٠١٤.
- ١٠ مه لاهه عبدالکریم مدرس، دیوانی نالی، ، ناوه ندی بلاوکر دنه وهی نازه ربا یجان غه ربی، چاپی دووهم، ١٣٨٣ هه تاوی.
- ١١ نادر جهانگیری، زبان، بازتاب زمان، فرهنگ و اندیشه، انتشارات آگاه، ١٣٧٨

١٢ هيمن عهبدول حهמיד شه مس، شيواز و دهرپين له بؤنه كؤمه لايه تيبه كان، نامه ي ماستهر، كؤلپژي پهروه رده، زانكؤي كؤيه، ٢٠٠٦.

سه رچاوه عه ره بيبه كان:

- 1 - حسن عماد المكاوي، الاعلام و معالجه الازمات، دار المصريه اللبنانيه، قاهره، ٢٠٠٥.
- 2 - صالح ابو اصبع، الاتصال و لاعلام في المجتمعات المعاصره، ك ٣، دار ارام للدراسات والنشر، عمان، الاردن، ١٩٩٩.
- 3 - موفق الحمدان، اللغه والعلم النفس، گبع بمگابع مديره الكتب الطابعه و النشر، الجامعه الموصل، ١٩٨٢.

پوخته:

مرؤف ده توانيت بريكي زؤري زانباريه كانى له ريگه ي په يوه ندي كردنى نا زمانى بگوازتته وه، كه له ريگه ي ناماژه كانه وه ده توانيت نه نجامى بدات، واته له ريگه ي زمانى جه سته و گؤرپي ناوازي وشه و نهو ده نگانه ي مهبه ستيك به ده سته وه ده دن وهك (پيگه نين، گريان..). زمانى جه سته به شيكه له زمانه وانى دهر وونى و نه م دهر پينانه ش هه نديكيان بئ ناگيانه نه نجام دهر دين و هه نديكيان به مهبه ستن. له زمانى جه سته په يامه كان راستگويانه تر ده خرپنه روو وهك له زمانى ناخاوتن. زمانى جه سته دهر وريكي بالاي له زمانى نوسينيش هه يه به تايبه تي له زمانى شيعرى ، كه له شيعره غه زهليه كان نه م ناماژانه ژماره يه كي به رچاو ده بيزين و شاعيران په ناي بو دهبه ن بو رازاننده وهى شيعره كانيان و زياتر سه نجر اكيشاني خوتنه رانه. ناليش له م بواره دا په ناي بو زمانى جه سته بر دووه و به لپه اتووي نه سپي خؤى تاوداوه. هه ر بؤيه ش له م توپزينه وه يه هه و لمداوه ناماژه جه سته يه كان له لاي شاعير دهر بخه م و مهبه سته كان روونبكه مه وه.

ناونيشاني توپزينه وه كه: برتبييه له (ناماژه جه سته يه كان له شيعره كانى ناليدا) و هه و لمداوه زمانى جه سته له شيعره كانى ناليدا به رجه سته بكه م.

رئبازه ليكؤلپينه وه كه (وه سفى شيكاربييه) و نموونه كانيش له شيعره كانى شاعير وه رگيراون و شيكردنه وه يان بو نه نجام دراوه.

توپزينه وه كه له دوو به ش پيكدت: له به شى يه كه م كرده ي گه يانندن و په گه زه كانى كرده ي گه يانندن ، و جؤره كانى په يوه ندي كردن و پاشان زمانى شيعرى ئينجا زمانى جه سته له شيعر خراوده روو، له به شى دووه ميش: باسم له ناماژه جه سته يه كان لاي نالى كردووه سه رته تا نه وانى يهك ناماژه به يهك نه ندام ده كه ن پاشان نهو ديترانه ي زياترله نه ندامي ك به كاردپنيت ئينجا نه وانى به هؤى دهنه گه كانى وه كو (پيگه نين و خه نده و گريان..). و اتا كانيان روونكراته وه. له كؤتايش نه نجامه كان و ليستى سه رچاوه خراوده ته روو.

Abstract:

Human beings can interact through speaking beyond that can interact through other devices just like body language or intonation just like (laughing and crying.....) So, body language is a part from a psycho language some of them are intentionally made and some are unintentionally. In body language the messages are much more authentic comparing to speaking. Body language has a significant role in writing poems, also in seductive poems. Poets try to use this type of language to attract the readers' attention. In addition to that Nali also has used the body. For this reason in the study I have tried to analyse the usage of gestures by poets. The title of the research is (gestures in the poems of Nali). I have tried to analyse the body language in his poems. The methodology is (descriptive analysis) and the samples are taken from his poems and analysed. The research consists of two sections:

The first sections is the process of sending and the devices of sending, types of connection that the language of poem and body language in poem are analysed. In the second section I have explained those gestures that used by Nali. Many terms has been used such as sounds of langhing, smiling and crying, then the meanings are analysed. At the end results and list of resources are presented.